

REVERENDO

ET AMPLISSIMO

IN CHRISTO PATRI

Ac Domino,

D. IOANNI PICO.

Regij Monasterij Montis Sancti Petri a-
pud clarissimam Erphordiam, Abba-
ti dignissimo, Domino ac Mæcenati
suo plurimum obseruando, Io. Curio
Bercken. ūylaiueiv.

IN ITERVM sub Gra-
tiosi nominis tui patrocinio,
Amplissime Pater, Salerni-
tane Scholæ, $\pi\epsilon\pi\iota$ ūylaiueiv
sue de tuenda Sanitate præ-
cepta, cum luculenta &

succinta Arnoldi Villanouani in singula capi-
ta exegesi in lucem exeunt; sed solito (vt equi-
dem arbitror) hand paulò emendatiora niti-
dioraque: vt quæ ab innumeris fere antea præ-
rum animaduersis atq; notatis errorum men-
darumq; portentis exemerim; adeoq; ab incub-
ta, squalida, ac impura barbarie, maxima iâ
cura & diligentia repurgauerim; adnixus ni-
mirum, vt hoc quicquid est operis, eo, quod
prius edideram, cum elegantius, tum me-
lius, ac ob id longè gratius etiam atque opta-

A 2 tius

ius in manus eorum, qui sanitatis tuende
curam susceperint, rediret. Plurima igitur
ex Hippocrate, Galeno, Paulo, Alexandro,
atque aliis Grecis autoribus ab Arnol-
do, hisce commentariis passim inserta; sed cor-
ruptè ac perperam citata, ex doctis & fide-
libus Latinis interpretibus in genuinum ac
veram sensum restitui. Ex Rhaze, Serapio-
ne, Auicenna, Auerrohe, Mesue, & reliquis
Arabice doctrinae scriptoribus desumpta,
in Latiniorem sermonem conuerii. Multa
superflua resecui, omissa non pauca reposui.
Saniores alicubi expositiones, reiectis quæ
absurdiores videbantur substitui, reliqua quæ
ab Arnol-
do ipso rudius tradita fuerant, ne
delicato lectori nauseam concitarent, paulo
tersius ac nitidius reddere contendi. Quin
ip-
sos quoque versiculos numeris suis, quoad
feri potuit, restitui; plurimum interim in id
studii impendens ne rhythmus, quo maio-
res nostri impensius delectati sunt, penitus
deperiret. Sciebam equidem hoc laboris
genus mihi molestiæ, tædii, atque calum-
niæ plurimum, gloriæ verò quàm minimum
pari-
turum (præsertim cum pauci hodie re-
putent, quantum sudoris exhauriatur in re-
stituendo, dum collatione veterum codicum
emendantur deprauata: quotque autore
necessario excruciantur ei, qui scriptores bo-
nos quidem illos, sed uerborum spurcitie
horridi, & non uno modo deprauatos, ita
emendare refingereque instituit, ut intus
studio-

studioforum manibus teri deinceps queant)
 nicit tamen impulitque ardens cum primis
 iuande iuventutis amor, quem anteponen-
 dum rebus omnibus arbitror; uicerunt de-
 inde & præstantissimorum uirorum, & vs
 hanc sarcinam in humeros attollerem, assi-
 due, & frequentes adorationes. Siquidem
 anno ab hinc, ni fallor, quinto, Theodericus
 Loher a Szwatis, uir pietate & eruditione
 admirandus, Carthusianorumque per infe-
 rioris Germaniæ provinciam Visitator sa-
 gacissimus, primus ad hoc laboris suscipien-
 dum haud segniter adhortatus est. In cuius
 iam subito cœu flosculi parcarum pollice
 succissi locum, multo acrior successit insti-
 gator Reuerendus & eruditus bonarum ar-
 tium magister Simeon Crusius, olim Cano-
 nicus Magdeburgensis, nunc Moderator ac
 Prior Carthusianorum domus Saluatoris
 prope Erphordiam, incredibilis eruditorum
 piorumque omnium adiutor accultor. Quin
 etiam Valentinus Craticula, Serenissimæ
 atque inuictissimæ Romano. Regiæ Maie-
 statis beneficentia ac liberalitate celeberrimæ
 iam Reipublic. Budeuicensis in Bohemia
 Ecclesiastes & Pastor Verè, κατολινός, ac
 Decanus Bechinensis, uir optimè cum pri-
 mis de me meritis, ἐμὲν ὁ σπένδοντα καὶ
 αὐτὸν ὄτρυν, Sed his omnibus uehemen-
 tius hæctenus extimulauit uir humanita-
 te iuxta ac pietate insignis ac Reuerendus
 M. Henningus Hopffe, ædis Deiparæ Virgi-

nīs in clarissimo hoc oppido Cāonicus &
Præpositus longè dignossumus, nostraq; Scho-
la Rector magnificus, compater ac fautor
meus verè candidus, & ob id unicè mihi
semper colendus, qui nonnunquam, Aristar-
chi quoque vices subire in hoc opere grava-
tus non est. De te verò quid dicam, eximie
ac clarissime. I. V. Doctor Georgi Iudas fra-
terna mihi necessitudine tantum non con-
iunctior? qui doctissimus certe ac cādissi-
mus optimo quidem iure nunc apud doctissi-
mum, maximeq; pium, ac Reuerēdissimum
D. Iulium dignissimum Ecclesiæ Numbur-
gensis Episcopum, doctoremq; omnium in-
comparabilem fautorem ac patronum Can-
cellarium funderis? Te profecto autōre atq;
impulsore, vt verè & ingenuè fateor, hoc
quicquid fuit molestiæ audacter aggres-
sus ac finem perduxī, viinam æque feliciter.
Strenuè quoq; incitauit I. V. designatus Do-
ctor Valentinus Seydelius, vir humanita-
te ac morum integritate nemini secundus,
qui Iudicem hic agit, & in profanis ac secu-
laribus negotijs vices implet Reuerendissi-
mi in Christo Patris, ac principis illustrissi-
mi D. Danielis Sanctæ Moguntinensis Ec-
clesiæ Archiepiscopi, Sacri Romani imperij
principis Electoris &cæ summi & singula-
ris studiosorum literarumq; omnium Mece-
natis. Nihil etiam intentatum reliquit, nul-
lum non mouit lapidem, felicitis memoriæ
vir Christianus Engenolpus typographus
Franco-

Francfordiensis, propter distracta iam omnia proxima editionis exemplaria. Ad huius stimulatoris haud quaquam segnes accessit tandem & doctissimus excellentissimisque medicinae Doctor Dom. Adamus Lonicerus, Physicus Francfordiensis: sedulus studiorum meorum adiutor ac fautor. Idem & alij ex amicis non pauci instanter à me pugna citerque contenderunt. Quum itaque nullum undiquaque urgentium cernerem modum, itaque potissimum incitarent, quibus de negare quicquam turpe uideretur, passus sum equidem imponi mihi clitellas, & hoc quicquid est opusculi, pro uirili mea portione reformare, ac ueluti recoquere capi, id solum circa arrogantiam querens, ut optima haec medicinae praecepta, quoad possem dilucidiora auctioraque efficerem. In quo quidem, dum plusculum tribuentibus mihi amicis operam dedi si affecutus sum, quod desiderarunt, gaudeo: si cuiquam pulcherrimae materiae parum decoris à me additum, & dicendi series totaque interpretatio deformior adhuc inutilisque plevisque in locis uidetur, illud mihi confugium, parvò ciniumque concedae, quòd non sponte, sed importunis amicorum efflagitationibus, ac quotidianis ferè cōmunijs ad hanc provinciam capeffendam incitatus sim. Has autem meas qualescunque ineptias, Reuerende Pater, tui amplissimi nominis auspicijs, tuoque favore commendatas, in manus hominum redire uolui, ac princi-

p̄io quidem ut pro eo, quod in R. G. tua be-
nignitate hactenus ac fide studia mea omnia,
velut in tutissimo sinu conquiescerint, mei ni-
cissim amoris erga R. G. tuam eximij aliquid
extares ^{μνησέσθαι} gratique animi erga
promptissimum. R. G. tuæ in me volunta-
tis darem aliquam significationem. Dein-
de vero ut hac etiam qualicunque mea num-
cupatione posteritati testatum foret, quan-
to in hunc usque diem amore R. G. tuæ Aca-
demiæ hanc nostram p̄secuta sit, ut in-
quam, haud secus atque Lonanij quondam
Hieronymus ille Bustidius, non edificijs so-
lùm reparandis instaurandisque, verum mul-
to magis etiam augendis p̄fessorum sala-
rijs, ingentem pecuniarum summam transfu-
deris, sed hoc quoque laudabilior, quod in mo-
riens, cum uti amplius non concederetur, in
publicam studiorum utilitatem sua transfu-
lerit, tu uerò firmo adhuc & negeto corpo-
ris robore idē quotidie p̄stes. Quod ad me-
quidem attinet, quandiu quicquam spiritus
in hoc corpusculo calebit, non desinam pro ui-
ribus seruire R. G. tuæ, & sancto fratrum
tuorum collegio, idque certe magna cum ani-
mi sinceritate. Ne ingratos R. G. tuæ expe-
rietur doctissimos simul & humanissimos
Academiæ nostræ procures quot sunt, quotq;
post alijs erunt in annis, imò uerò non albis
solum, siue matriculis, ut uocāt, sed parieti-
bus etiam atque publicis Academiæ monu-
mentis inscribent, quo uel omnium seculo-
rum

rum posteritas intelligat se R. G. tue quam
plurimum debere. Deinde precibus quoque
suis Deum optimum maximum suppliciter
pro tua, tuorumque omnium incolumitate,
& salute nunquam desinent interpellare.
Optimè in Domino valeat R. G. tua, & nō mi-
nuscule hoc, quod vile admodum, minimiq;
præcij offero, sed animum offerentis expen-
dat ac me, meaque studia in clientela sua con-
servare dignetur. Erphordie IIII.

Calend. Octob. Anno 1556.

A 5 M. Mar-